

можахъ да ся утврпх да не отвора приказка и за тоя обичай. Х. II, 59. **Отваря ми са ищахъ** въ см. у меня возбуждается аппетитъ, желавіе: Простій селенинъ като си погложди и позасоли отъ тая пастарма, нему му са отваря ищахъ. Зк. 80. Още повече отваря на зрителът охотъ за весело любопытство легкій-ть и пріятель въздухъ, кого-то прохлажда срѣщна-та близу планина. Ч. 37. **Отваряй си очйтъ (на чётари)**—смотри во всѣ глаза: Отваряй си очите на четеря (Гледай добре работата си). Кп. 102. **Отварямъ си работа**—надѣлаю себѣ дѣла, хлопотъ. **Отваря ми работа (нікой, ніяко)** задаетъ работу. **Отвари са Отварямъ са I)** отворюсь, отворяюсь: Кой отвбрїи вратат? — Самі сѫ са отвбрїле. 2) раскроюсь, раскрываюсь (о почкахъ): Турить посипалѣж-тѣ, възъ жирь-тѣ, къстъ за всѣкого по единѣ пижки отъ сурваткѣ отгорѣ, като ѿ наречиѣ на еднаго и ти ако ся отвори и распавти, тоя на кого-то е наречена ще биде здравъ прѣзъ годинж-тѣ. Ч. 30. 3) появлюсь, появляюсь: Каде кърфта ѿ сѣ истурила, Тука ми сѣ цѣрква отворила Каде сѣлдзи тая обронила, Тамо вода ми сѣ отворила. М. 55 р. 71. 4) дѣлаюсь развязнымъ, незастѣничивымъ: Като посѣдѣ една годинка въ Софія, сега са е отвбрїль та не мѫжешъ да го познавашъ, тоба ли е напрѣдния ўтицъ. **Отваря са работа**—открываются заработки: Отка са заправи жељѣница-та, отвбрїи са много работа за сиромашъ. **Отваряне с. с.** Той не може безъ врѣдъ да понесе нито най-тѣнкій вѣтраецъ отъ малкото отваряніе вратата или прозорца. Л. Д. 1869 р. 92.

Отвратамъ ил. св. выберу, отдѣлю: Стоянъ е хитеръ разуменъ, Яхна се коня доброго Отиде стадо големо, Отврати овенъ найхаренъ, И това ягне калешо. Овенотъ ф'рли задъ себе, ягнето си зе предъ себе. Право, право на кади. В. 325.

Отвредомъ **Отвредѣ нар.** со всѣхъ сторонъ, отовсюду: Давнина ны отвредѣ натиснала. Зк. 20. Гладници просащи отвредомъ чувать отвратителни гласове: Хайде, хайде, Господъ на нази и ніе на вази“. Зк. 131. Триста хиляди прусски войски забиколиха отвредъ този градъ. Л. Д. 1872 р. 167. Най сетнѣ приблизи на една могилка, която изъ отвредѣ беше като исправенъ зидъ, дѣто извираше быстра вода за пияніе. Р. А. 21.

Отврѣжъ **Отврѣзамъ** (Мак.) ил. св. **Отврѣзувамъ** ил. дл. отважи, отвазиша: Я прїди та ме отврѣжи от това дѣрво големо И отврѣжи ми рѣцъ-те и овчарче го послуша Та прїдѣ та го отврѣза Отъ това дѣрво големо. Д. 34, 136—141. Чулякътъ утишелъ да отврѣзе дѣволче-ту и да гу фърли въ органъ да изгори. Д. р. 142. „Пуснете ми дѣснѣкъ рѣкъ“—Отврѣзли му дѣснѣкъ рѣкъ. Нк. 141. „Ела ми отврѣ-